

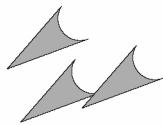

آیا اعتقاد داریم که «ما می‌توانیم»؟

انگیزه اگر خدایی شد، روحیه و همت عالی است، نه می‌شکند، نه تحریر می‌شود و نه خسته. مگر خدای متعال نفرموده است: انتم الا علون ان کنتم مؤمنین، اگر ایمان باشد، که موتور محرك و انگیزه‌ی مجاهد و مؤمن در راه جهاد است، او بالاترین است؟ بالا که حقیر و شکسته و خسته نمی‌شود. همت والا، روحیه‌ی بالا و اراده‌ی قوی، ناشی از ایمان به خداست و این ایمان هرچه قویتر، روحیه برجسته‌تر و خستگی‌ناپذیرتر و امیدوارتر است. همانی می‌شود که در شب عاشورا، از شوق شهادت و وفاداری به سید خوبان و شهیدان عالم، حسین بن علی (علیه السلام)، حنا می‌بندد و شادمانی می‌کند و به شوخی می‌نشیند. رزمدگان دفاع مقدس، صحنه‌های عجیبی از روحیه‌ی عالی و امیدواری و همت بزرگ آفریدند که یکی از گنجینه‌های بزرگ هشت سال تجلی ایمان و معنویت در تاریخ ملت ایران است که بایستی کشف و استخراج شده و توشه‌ی راه رسیدن به قله‌های کمال و پیشرفت ملت ایران باشد.

درست در زمانی که همه‌ی قدرتهای جهانی و منطقه‌ای دست در دست صدام حسین گذاشته بودند و ایران را در محاصره داشتند، بطوری که حتی از رسیدن سیم خاردار به ایران جلوگیری می‌کردند، رزمدگان با روحیه و همتی مثال زدنی، شگفتی‌ها آفریدند. چه راههای موافقانی سخت که در چندین ساعت و گاه یک شب ساخته شدند. چه پلهای استراتیک که ضربتی و ابتکاری زده شدند، چه خلاقیتهایی که در طرحهای عملیاتی و اطلاعاتی و تسليحاتی به ظهور رسیدند. از هیچ سختی و تهدید و فشاری نهراسیدند و روحیه‌شان تعییف نشد که بیشتر نیز گردید. هرچه سختی و فشردگی و تحریمها شدت می‌یافتد، پای فشاری و استحکام و امید آنان بیشتر می‌شد.

امروز این سؤال پیش روی همه است که آیا این روحیه، اراده و همت، باقی است؟ آیا کمبودها، نارساییها، سختیها، محاصره‌ها، تهدیدها، در عزم و اراده‌ی ما اثر منفی دارد یا بر عکس، بر تلاش، پشتکار و استحکام ما افزوده می‌شو؟ آیا باور داریم که استعدادها، فرصت‌ها و امکانات ما برای رسیدن به قله‌ها با توکل بر خدا و ایمان دینی، کافی است؟ آیا اعتقاد داریم که «ما می‌توانیم»؟

سیره‌ی شهدای دفاع مقدس
(۲۵)

همت، روحیه و اراده

مؤسسه فرهنگی هنری قدر ولایت

(۲۵)

همت، روحیه و اراده

گردآوری و تدوین: مؤسسه فرهنگی هنری قدرولایت

ناشر: مؤسسه فرهنگی هنری قدرولایت

نوبت چاپ: دوم ۱۳۹۱ □ تیراژ: ۵۰۰۰ □ حروفچینی: ظریفیان

لیتوگرافی: نیما □ چاپ: صاحب کوثر □ صحافی: فراز آن دیش سبز

حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است

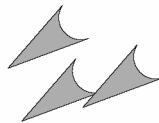
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۵-۱۱۶-۹ ۱۱۶-۹: ISBN 978-964-495-116-9

شابک دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۵-۰۹۵-۷ ۰۹۵-۷: ISBN 978-964-495-095-7

تلفن ۶۶۴۶۷۳۹۴ - ۶۶۴۶۹۹۵۸ نمابر ۱۱۱۵۱

WWW.ghadr110.ir

قیمت ۱۵۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱۹	پیش‌گفتار
۲۵	مقدمه
۲۹	بازی زیبا
۳۰	سخنان آرامش بخش
۳۱	خطبه‌ی شور انگیز
۳۲	کمپوت خیالی
۳۳	ایجاد انگیزه
۳۴	خنده‌ی روز و گریه‌ی شبانه
۳۷	صمم و استوار
۳۸	روح مسیحایی
۳۹	چرا ایستاده‌اید؟
۴۱	خیلی مهربان بود

۴۴	دلداری و حفظ روحیه
۴۵	رفع خستگی
۴۶	بدون اضطراب
۴۷	پُر تحرک و شاداب
۴۸	تجدید روحیه
۴۹	حفظ روحیه
۵۰	شیبیخون برای روحیه
۵۵	نوبتی
۵۶	هم معنویت و دعا، هم شوختی و خنده
۵۷	روحیه حتی سر جنازه‌ها
۵۸	هدف از شوختی چیست؟
۵۹	ایجاد نیرو
۶۰	همیشه شاد
۶۱	ترریق شادی
۶۲	پرواز ایمان
۶۳	آرامش دل‌های ناآرام
۶۴	می‌توانم با دست دیگرم بجنگم!
۶۵	با پوشیدن لباس بلند، زخمها یش را پوشانده بود!
۶۸	گچ پایش را برد و در عملیات شرکت کردا
۷۰	چرا این قدر دعا می‌کنید شهید نشوم؟
۷۱	بلند شوید، ما عاشق شهادتیم
۷۲	این کنسرو اصلاً روغن ندارد!
۷۴	منبع روحیه
۷۵	چاره‌ی بلا تکلیفی
۷۶	آب هویج داری؟

۷۸.....	پانسمان کن، باید بروم
۷۹.....	شب شهادت، شب دامادی
۸۰	تا خدا نخواهد کسی شهید نمی شود
۸۱.....	هیچ مشکلی نداریم
۸۴.....	تلاش او به همه روحیه داد
۸۶.....	ممنوع المنبر هستم ولی کار دیگری انجام می دهم!
۸۷.....	هر که را جای من گذاشتند اطاعت کنید
۸۹.....	کارهایی برای حفظ روحیه بچه ها
۹۰	با عبور از کانال، به بچه ها جرأت داد
۹۲.....	سنگ صبور رزمندگان
۹۴.....	مانع رفتن جبهه ام نشود
۹۵.....	اگر جا بزنیم کار پیش نمی رود
۹۶.....	نیروها جرأت پیدا کنند
۹۷.....	اصلانگران نباش
۹۹.....	توان روحی بچه ها را بالا می برد
۱۰۱.....	در آتش سنگین، باز شوختی می کرد
۱۰۴.....	همراه با هم
۱۰۵.....	حضور روحیه بخش
۱۰۶.....	کل زندگی مرا متحول کرد
۱۰۸.....	صحنه تماشایی
۱۱۰.....	همان عبا برای ما خوب است
۱۱۳.....	در آبدارخانه خوابید!
۱۱۴.....	نگاهها به آسمان برگشت
۱۱۵.....	حضور تان برای اسلام لازم است
۱۱۶.....	حتی یک آخر نگفت!

- ۱۱۷..... هیچ خوف نداشته باشید
- ۱۱۸..... دعای امام برایم کافی است
- ۱۲۰..... اینو میگن سیل!
- ۱۲۲..... جناب خیارشور!
- ۱۲۳..... او را لباس انداختند توی استخر!
- ۱۲۴..... سکسکه!
- ۱۲۶..... حلیم ریگ دار
- ۱۳۰..... خربزه‌ی سامرا
- ۱۳۱..... همیشه خندان
- ۱۳۲..... شوخي
- ۱۳۴..... فیلم شمشیر زن یکدست
- ۱۳۷..... شب به یاد ماندنی
- ۱۳۸..... دور بزن!
- ۱۴۰..... نامه‌رسان را اعدام کنید!
- ۱۴۲..... پتو فنگش کردیم!
- ۱۴۴..... سرش را گل مالی کردند!
- ۱۴۵..... نه من سفیدم!
- ۱۴۷..... من نزدم، خدا زد...
- ۱۴۸..... روی جاده می‌رفت.
- ۱۴۹..... همه‌ی خستگی را یکجا پر داد!
- ۱۵۱..... انقلاب، انقلاب، جان من تو را حامی
- ۱۵۳..... اصرار پیدا کردن دوست...
- ۱۵۴..... با یک دست و کمک پا، چوبها را می‌شکست!
- ۱۵۶..... بودنش را پنهان کردیم
- ۱۵۷..... آخرین نفرات

۱۵۸.....	انتظارش را نداشتیم
۱۵۹.....	مانور زرهی
۱۶۰.....	با یکدست کارهایش را انجام می داد
۱۶۱.....	نباید بگذاریم منافقین سوء استفاده بکنند
۱۶۲.....	بالآخره متقادع شد که بخواهد
۱۶۴.....	ضدانقلاب را زمین گیر کرد!
۱۶۹.....	پیش دستی در حمله
۱۷۱.....	کسالت بچه ها را فوراً برطرف می کرد
۱۷۲.....	بچه ها را آمادهی عملیات دویاره کرد
۱۷۳.....	امروز، روز آسودگی ما نیست.
۱۷۴.....	مرگ حق است
۱۷۶.....	دعا کن شهید واقعی باشم
۱۷۸.....	شیرین کاری
۱۸۰.....	با یک کمر نارنجک، خط را شکست!
۱۸۳.....	با پاشیدن آب، بچه ها را سر حال آورد!
۱۸۴.....	به دلم افتاد که این لطف امام زمان است
۱۸۶.....	به کسی نگویید شهید شده ام!
۱۸۸.....	نمی توانستی لباس به او بدھی؟
۱۹۰.....	زودباش که من عجله دارم!
۱۹۱.....	دست از خمینی برنمی دارم
۱۹۲.....	ما اینجا می مانیم!
۱۹۵.....	۴۸ ساعت نخوابیده بودم، ۱۰ دقیقه سهمم بود!
۱۹۷.....	در موقع شهادت ۱۳۰ تومان هم دستمن نباشد!
۱۹۸.....	روحمن در جبهه است
۲۰۰.....	اهمیت آمادگی روحی

۲۰۱.....	پدر نیروها
۲۰۳.....	بروید جلو! مرا رها کنید
۲۰۴.....	نگهبان خیمه‌ها
۲۰۶.....	به همه دلداری می‌داد
۲۰۷.....	تا نماز نخوانم حرکت نمی‌کنم!
۲۰۸.....	چهار اسیر عراقی با اسلحه پشت سرمان بودند!
۲۱۲.....	یک مرغ بخر این خروس از تنهایی در بیاید!
۲۱۴.....	تمام زندگی ام در سنگر است!
۲۱۵.....	باید گیجشون کنیم
۲۱۹.....	با دیدن او، نیروها روحیه گرفتند
۲۲۲.....	پسرم امانت خدا بود که گرفت!
۲۲۷.....	با بچه‌ها همراه بود
۲۲۸.....	زیر آتش، به نیروها سرکشی می‌کرد.
۲۲۹.....	با پای برهنه، به بچه‌ها روحیه می‌داد
۲۳۰.....	اینها ترکش هستند!
۲۳۳.....	باید به جنگ ادامه دهیم
۲۳۵.....	این قدرت ایمان و اعتقاد به معاد است
۲۳۷.....	ثبت نام برای عملیات بی بازگشت!
۲۴۰.....	بدانید برای چه کسانی غذا می‌پزید!
۲۴۳.....	بچه‌ها یکدل در گردانش ثبت نام کردند
۲۴۵.....	اسم من را هم می‌نوشتید!
۲۴۷.....	با لودر به جنگ تیربار رفت
۲۵۰.....	خسته نباشید
۲۵۲.....	تازه ابتدای خط عشق است
۲۵۶.....	نبرد سنگین بلدوزرها با تانکها

- ۲۵۹..... در فاصله‌ی کمتر از ۲۰۰ متری تانکها خاکریز می‌زد.....
- ۲۶۰..... لطفاً با عینک وارد نشوید!
- ۲۶۳..... با تاربچک، تیربار را از کار انداخت.
- ۲۶۴..... جذب بهترین نیروها برای تخریب.....
- ۲۶۵..... بگو ما تا حالا کجا بودیم؟
- ۲۶۷..... اگر میدان مین باز نشد.....
- ۲۶۹..... اوّل خودم روی مین می‌روم.....
- ۲۷۰..... از خدا خواسته‌ام، هنگام درگیری با دشمن شهید شوم!.
- ۲۷۱..... با کلوخ به عراقیها حمله کرد!
- ۲۷۲..... بچه‌ها از روی من عبور کنید!
- ۲۷۴..... می‌روم سقای رزمندگان باشم.....
- ۲۷۵..... به من شدیداً اعتراض کرد!
- ۲۷۶..... مرهون پایمردی آنها هستیم.....
- ۲۷۸..... خاضعانه کار می‌کرد.....
- ۲۷۹..... تو را به قرآن، این کار را نکنید!
- ۲۸۰..... کدام موجب حجّت نزد خدا می‌شود؟
- ۲۸۲..... برو تا با هم برویم.....
- ۲۸۳..... پیکارچه تلاش و روحیه بود.....
- ۲۸۵..... به عنوان فرمانده گردان وارد عمل شد!
- ۲۸۸..... بسیجی التماس می‌کرد.....
- ۲۹۰..... ما هم همینطور.....
- ۲۹۲..... گویا هیچ مشکلی وجود ندارد!
- ۲۹۴..... بشارت شهادت، حزنش را برطرف کرد!
- ۲۹۶..... سوخت ولی کوچکترین صدایی نکرد!
- ۲۹۷..... ما و تسلیم شدن؟!

۲۹۹.....	همه‌ی تانکها را باید شکار کنیم!
۳۰۱.....	این لحظه‌ها در ذهن بچه‌ها بماند
۳۰۳.....	حلقه‌ی داوطلبان شهادت!
۳۰۴.....	ماهیگیر افتاد در آب!
۳۰۹.....	مواظب باش زمین نخوری!
۳۱۱.....	گرای عجیب به توپخانه!
۳۱۳.....	بی اعتنا به گلوله‌های توب!
۳۱۶.....	خودش را روی مین منور انداخت!
۳۱۷.....	بدون پروا، خاکریز را احداث کرد!
۳۲۰.....	حلقه‌ی محاصره‌ی دشمن را شکست و نیروها را نجات داد
۳۲۲.....	لطافت روح
۳۲۳.....	روی سیمه‌ای خاردار خواهد تا
۳۲۸.....	با یک پا و یک چشم در عملیات شرکت می‌کرد!
۳۳۰.....	فرمانده لنگر قایق ران!
۳۳۳.....	تنها رفت و اسیران را آزاد کرد!
۳۳۵.....	با سروصورت باندیپیچی دوباره به جبهه بازگشت!
۳۳۷.....	تا آخر عمرم با دشمنان می‌جنگم!
۳۳۹.....	بعد از همه، عقب می‌آیم!
۳۴۲.....	دشمن را دور زد و رفت پشت مقرشان!
۳۴۴.....	برو دست چپ!
۳۴۶.....	سوار بر تانکهای دشمن برگشته بودند!
۳۴۹.....	به تک تک سنگرها سر می‌زد.
۳۵۰.....	به مرگ می‌خندیدند!
۳۵۱.....	پایتان را بگذارید جای پای من!
۳۵۳.....	از بیمارستان مستقیماً به جیرفت رفت!

- ۳۵۵..... طاقت دوری از جهه را ندارم!
- ۳۵۶..... شکارچی تانک‌ها!
- ۳۵۸..... حمل بشکه‌های بنزین!
- ۳۵۹..... رفتیم توی عراقیها داخل شهر!
- ۳۶۱..... چرا مفت و مجانی؟
- ۳۶۲..... تعلل نباید کرد
- ۳۶۵..... یک تیر را با دو تیر جواب بدید
- ۳۶۷..... پلو خور!
- ۳۶۸..... شیرین بود؟
- ۳۶۹..... الگوی بسیجی‌ها
- ۳۷۱..... چه بکشیم، چه کشته شویم، پیروزیم
- ۳۷۲..... فرماندهی ما امام حسین است
- ۳۷۵..... کی خسته است؟ کی تشنه است؟
- ۳۷۷..... چقدر لذت‌بخش است
- ۳۸۰..... نگران نباشید، اینها از شما می‌ترسند
- ۳۸۱..... من می‌خواهم بروم!
- ۳۸۴..... بزن برو پی‌کارت!
- ۳۸۶..... باید نزدیک بچدّها باشم
- ۳۸۸..... فرمانده باید در خط مقدم باشد
- ۳۹۰..... وسط هور رفت و قممه‌ها را از آب پُر کردا!
- ۳۹۲..... هیچ وقت خیز نمی‌رفت!
- ۳۹۴..... خسته که شدن‌ماشین را در می‌آوریم!
- ۳۹۶..... در کنار او احساس امنیّت می‌کردیم
- ۳۹۷..... آرامش روحی
- ۳۹۸..... برای این‌که دشمن متوجه نشود درد قطع‌پا را تحمل کردا

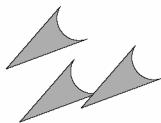
- ۴۰۰..... ناراحتم که شما تنها می‌شوید!
- تا آخرین قطراه خون با منافقین مبارزه می‌کنم
- ۴۰۱..... از خدا بخواه محبت تو را از قلبم بردارد!
- ۴۰۳..... قمقمه‌ها را از تانکر عراقی پُر کرد!
- ۴۰۶..... با یک دستگاه بلدوزر، دشمن را فراری داد
- ۴۰۸..... حرکت شجاعانه
- ۴۱۱..... زیر نامه را او امضاء کرد!
- ۴۱۲..... مجروح صبور مقاوم
- ۴۱۳..... نجات دو گروهان از محاصره
- ۴۱۴..... استقبال از خطر
- ۴۱۵..... این ترکشها، باعث نزدیکی من به خدا می‌شود
- ۴۱۶..... چرا بسیجی‌ها آماده‌ی پروازند؟
- ۴۱۷..... یورش شجاعانه به ضدانقلاب
- ۴۱۸..... اوّل خودم می‌روم بعد شما!
- ۴۲۲..... بادمجان، بادمجان بگوشم!
- ۴۲۳..... ما باید وظیفه‌امان را انجام دهیم،
- ۴۲۳..... نه فضولی در کار خدا کنیم
- ۴۲۴..... فرمانده باید قوی باشد تا نیروها روحیه بگیرند
- ۴۲۶..... نبرد تن به تن
- ۴۲۹..... رزم‌مند باید مقتدر باشد
- ۴۳۰..... می‌روم دوشیکا را بیاورم
- ۴۳۴..... مرد باش و مردانه زندگی کن
- ۴۳۶..... چرا نشستید؟ بلندشید
- ۴۳۸..... به بجهه‌ها حالت تهاجمی داد
- ۴۴۱..... دین ما خیلی بیشتر از اینهاست!

۴۴۳.....	دنیا جای استراحت نیست.....
۴۴۵.....	خاکریز باید تمام شود
۴۴۹.....	ماند تا روحیه‌ی نیروها یش خراب نشود!
۴۵۱.....	سنگر ما باید با سنگر بسیجی‌ها فرقی نداشته باشد!.....
۴۵۳.....	ماشاء الله.....
۴۵۴.....	خط مقاومت جان گرفت.....
۴۵۷.....	با بیل حمله کرد طرف عراقی!.....
۴۶۰.....	شانه‌هایی که پل عبور از کرخه شد!.....
۴۶۲.....	بهترین دلگرمی
۴۶۵.....	روی مین‌ها می‌روم، با دو شرط!.....
۴۶۷.....	تا آخرین قطره‌ی خونم می‌جنگم.....
۴۶۹.....	داشت نیرویش را باد می‌زد!.....
۴۷۱.....	شیها، آشغالها را از اطراف سنگرها جمع می‌کرد!.....
۴۷۳.....	الله‌اکبر، الله‌اکبر.....
۴۷۵.....	نمی‌گذاریم محاصره بشکند!.....
۴۸۰.....	ما از محاصره خارج می‌شویم!.....
۴۸۳.....	شیر هنوز در بیشه است.....
۴۸۵.....	محرّک نیروها!.....
۴۸۷.....	تصمیم شجاعانه برای تصرف ارتفاع کله‌قندی!.....
۴۹۰.....	خودش را به کروالی زد!.....
۴۹۳.....	بالای خاکریز، با چراغ موتور علامت داد!.....
۴۹۵.....	انفجار سایت موشکی عراق.....
۴۹۷.....	واقعاً نمی‌ترسید.....
۴۹۸.....	آتش عراقی‌ها را از نیروها به سوی خودش کشاند!.....
۴۹۹.....	برای نیروها جان‌پناه می‌زد!.....

- ۵۰۰..... ما که هستیم!
- ۵۰۱..... با همان حال به خط برگشت!
- ۵۰۲..... یا از اینجا بروید یا بلند شده بایستید!
- ۵۰۳..... امروز من جای حاج آقا نماز می خوانم!
- ۵۰۴..... اگر کنارشان باشیم محکم می ایستند.
- ۵۰۵..... تکبیری که دل دشمن را شکافت.
- ۵۰۶..... خمپاره در میان دستهایش بود!
- ۵۰۷..... فرماندهی بر روح نیروها
- ۵۰۸..... اینجا هستم تا با عراقیها بجنگم
- ۵۰۹..... امروز از موى سر و فردا از سرمان می گذریم.
- ۵۱۰..... بیسکویتهايم را داغان کردید!
- ۵۱۱..... بازگشت او به خط، روحیه‌ی بچه‌ها را عوض کرد.
- ۵۱۲..... انگار دنیا را به ما دادند
- ۵۱۳..... با این که مجروح بود به نیروها روحیه می داد
- ۵۱۴..... سردار یعنی چه؟ او که بسیجی بود!
- ۵۱۵..... کلاه یکی از شهدا را سرم گذاشت!
- ۵۱۶..... چندبار پشتک و وارو زد!
- ۵۱۷..... آرامش روحیه بخشن
- ۵۱۸..... یک پایش قطع شده بود و می گفت: حالم خوب است!
- ۵۱۹..... از دیدن او بین خودشان، خوشحال شدند
- ۵۲۰..... من به جایت نگهبانی می دهم!
- ۵۲۱..... ۲۰۰۰ متر با دست پارو زندن!
- ۵۲۲..... خطرپذیر
- ۵۲۳..... نشانهای یک افسر عراقي را یادگاری آورده‌ام!
- ۵۲۴..... بیکر برادرم است، می برم تحويل مادر بدhem!

5۳۳.....	معمّا!.....
5۳۴.....	بالآخره رضایتش را گرفت!.....
5۳۵.....	باید برگردم منطقه!.....
5۳۶.....	مبارزه‌ی جانانه!.....
5۳۷.....	چرا تو؟ من می‌روم.....
5۳۹.....	از پا نمی‌نشینم.....
5۴۱.....	می‌مانیم و می‌جنگیم.....
5۴۲.....	خدایا آنها را به تو می‌سپارم.....
5۴۵.....	با حرکت خود، نیروها را تهییج کردند!.....
5۴۶.....	سالها با یک چشم جنگید!.....
5۴۷.....	با بعض و اشک گفت: اجازه بدهید باشم.....
5۴۸.....	با بودن او خیال همه راحت بود.....
5۴۹.....	سه روز است چیزی نخوردهام!.....
5۵۰.....	از امام اجازه گرفتم تا برای جنگ بروم.....
5۵۱.....	با همان پایی زخمی، شروع به جنگیدن کردم.....
5۵۲.....	من ثابت می‌کنم که زود نیست.....
5۵۴.....	نارنجک به خود بست و زیر تانک دشمن رفت!.....
5۵۶.....	حضور امیدبخش در محاصره‌ی پاوه.....
5۶۰.....	هنوز کار ما تمام نشده، باید دل امام و ملت را شاد کنیم.....
5۶۲.....	حرف‌ها و شوخي‌ها يش به ما روحیه می‌داد.....
5۶۴.....	با ماشین بين دشمنان رفت و مهمات آورد!.....
5۶۷.....	با وجود خونریزی، نیروها را هدایت می‌کردا.....
5۶۸.....	با آرامش عجیبی بچه‌ها را تشویق می‌کردا!.....
5۷۱.....	با زیر پراهنش زخم رزمده‌ای را بست!.....
5۷۳.....	با توکل به خدا انجام می‌دهم.....

برای رفع دلتنگی بچه‌ها، لطیفه می‌گفت.....	۵۷۴
خدا نجات دهنده است نه خاکریز.....	۵۷۵
مدّ طولانی جراحت را تحمل کرد تا روستا را پاکسازی کرد.....	۵۷۶
ما به دنبال شهادت و رهایی از اسارت جسم آمده‌ایم.....	۵۷۸
یک لحظه ترس و دلهره در وجود او دیده نشد.....	۵۷۹
بچه‌ها به کمک نیاز دارند، من باید بروم!.....	۵۸۰
همیشه پیش قراول بودا!.....	۵۸۱
من جلوتر می‌روم!	۵۸۲
واکنش در برابر خبر شهادت برادر!	۵۸۴
وسط جاده زیر آتش، محکم ایستاده بود!	۵۸۵
پابه‌پای کارگرها، کار می‌کرد!	۵۸۶
بغل دست راننده نشست تا کانال را تمام کند!	۵۸۷
حاضری با هم به بهشت برویم؟	۵۸۸
او رفت و بقیه هم پشت سرش راه افتادند!	۵۹۰
مرا در راه خدا آزاد کن!	۵۹۲
با وجود شدّت جراحت، به بچه‌ها روحیه می‌داد	۵۹۳
روحیه‌ی بالا و شاد در دریای آتش!	۵۹۵
یا زهرا بگویید و حرکت کنید	۵۹۶
نخواهیم گذاشت حادثه‌ی تیگه‌ی اُحد تکرار شود!	۵۹۷
داوطلب!	۵۹۸
می‌روم و آن را خاموش می‌کنم!	۵۹۹
وقت وصال است، بیا به مهمانی	۶۰۰
منابع	۶۰۱

پیش‌گفتار

خاطرات دفاع مقدس غالباً در پاکترین لحظات زندگی صاحبان خاطره رخ داده، لذا شایسته است آن لحظه‌های غنیمت ثبت و منتشر شود. آن لحظه‌ها، همان حلقه‌هایی است که بشر سردرگم امروز را می‌تواند به "صراط الذين انعمت عليهم" که مصدقاق کامل آن ائمه‌ی معصومین علیهم السلام هستند، واصل نماید.

صاحبان خاطرات دفاع مقدس ثابت کردند که می‌شود پس از هزار و چهار صد سال سرکوب اسلام، به رهنمود خلیفه‌الله ساز خلیفه‌ی به حق خدا حضرت علی علیه السلام جامه‌ی عمل پوشاند که فرمود: أَعِينُونِي بِوَرَاعٍ وَاجْتِهادٍ وَعَفَّةً وَسَدَادٍ.

با پرهیزکاری و تلاش فراوان و پاکدامنی و راستی مرا یاری

دهید. (نهج البلاgue/نامه ۴۵)

وقتی مری مردان دفاع مقدس، بزرگمردی است که با پرهیز از پا گذاشتن بر روی کفش طلاب در هنگام ورود به حجره‌ی تدریس، از مویرگ ظلم دوری می‌کند، بالطبع محصول این مکتب روح‌الله‌ی باید مردانی باشند که در لحظات اضطراری ورود به میدان مین، پیراهن از تن به در کنند که؛ اگرچه ما رفتی هستیم، اما چرا لباس بیت‌المال تکه‌تکه شود!

آن اثبات کردند؛ می‌شود سیره‌ی جهاد اکبر و اصغر را توأم با هم در صورت جوان قرن بیستم متجلی کرد. به شرط آن که با عمل و نه زبان تنها (کونوا دعاة الناس بغير السننکم) به اسلام دعوت شده باشند.

مجموعه کتب سیره‌ی شهدای دفاع مقدس، حاوی گلچینی از خاطرات راویان در خصوص آن سفر کردگان دیار هستی است که در طول سال‌های گذشته توسط ناشران مختلف به زیور طبع آراسته شده است.

انگیزه‌ی مؤسسه‌ی فرهنگی هنری قدر ولایت از انجام این پروژه اهداف زیر است:

۱- بسیاری از کتب دفاع مقدس در سالهای گذشته و تنها برای یک بار به چاپ رسیده و در همان سال‌ها نیز عرضه شده است. لذا مخاطبین امروز از دستیابی به آن کتب و خاطرات محرومند. در حالی که اهمیت آن به دلیل نزدیکی نقل خاطره به زمان رویداد، بیشتر از خاطراتی است که هم‌اکنون نقل می‌شود.

این پروژه با جستجوی کتب مذکور، بخش عظیمی از خاطرات ناب شهیدان گرانقدر را دوباره احیا نموده و ماندگار کرده است.

۲- خاطرات دفاع مقدس دستمایه‌ای متعالی و فوق العاده مستعد برای خلق آثار ادبی و هنری از جمله داستان، نمایشنامه، رمان، شعر، فیلم‌نامه و غیره است. گزینش خاطرات خوب و نیز دسته‌بندی موضوعی آن، ادب و هنرمندان و نیز پژوهشگران این عرصه را از جستجوی زمان‌بر و نامنظم بی‌نیاز کرده است.

۳- شهدای گرانقدر دفاع مقدس با تمسک به آیه‌ی شریفه‌ی «لقد کان لكم فی رسول الله اسوة حسنة» نزدیک‌ترین افراد به خلق و خوی محمدی صلی الله علیه و آله و سلم بودند. لذا اهل منابر و مریبان تربیتی برای اتصال آسان جامعه به سیره‌ی نبوی، می‌توانند از خاطرات شهدا به عنوان شاهد مثال بهره‌برداری نمایند.

مهمنترین وجه امتیاز خاطرات مذکور، به روز بودن آن و نیز امکان قوی همذات‌پنداری مخاطب با شهدای معاصر است. این کتب، امکان انتخاب خاطرات ناب، موجز و موضوعی را برای صاحبان کرسی‌های موعظه آسان کرده است.

۴- زنده نگه داشتن یاد و خاطره شهیدان- به فرموده‌ی رهبر معظم انقلاب اسلامی- کمتر از شهادت نیست، چرا که راه و رسم شهادت، راه عزت و نجات از اسارت نفس و استکبار است. و ما که از قافله عقب مانده‌ایم و مهجور از عند ربهم یرزقون، بدین وسیله ادای دین می‌کنیم. باشد که مقبول افتاد.

۵- از شهیدان دفاع مقدس معمولاً بعد حماسی آنان بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. جنبه‌های لطیف که حکایت از روح بلند و منش و طبع کریمانه و رعایت نکات ظریف در زوایای مختلف زندگی فردی و اجتماعی آنان دارد، کمتر انعکاس پیدا کرده. نگاه این مجموعه بیشتر معطوف همین مسئله است.

مؤسسه فرهنگی هنری قدر ولایت در راستای اهداف ذکر شده، از اوآخر سال ۱۳۸۶ ابتدا پیرامون این طرح، مطالعات شناختی را آغاز کرد و از میان موضوعات مختلف اخلاق فردی و اجتماعی، به ۳۰ موضوع که از عمومیت بیشتری در بین رزمندگان اسلام برخوردار بود رسید.

سپس کار فیش‌برداری در خصوص موضوعات آغاز شد. فیش برداران ارجمند طی تلاشی شش ماهه قریب غالب کتاب‌های دفاع مقدس چاپ شده تا این را تاریخ بررسی کرددند تا به خاطراتی دست یابند که؛ ۱- فقط درباره‌ی شهدای دفاع مقدس باشد. ۲- خاطره باشد و نه گونه‌های ادبی دیگر ۳- از جذابیت لازم برخوردار باشد ۴- با اهداف یاد شده متناسب باشد.

از میان کتابهای مورد بررسی، تمام خاطراتی که به دلیل تبدیل به گونه‌های دیگر ادبی دچار ضعف استاده شده بودند و نیز خاطراتی که جاذبه‌ی لازم را نداشتند و یا در خصوص شهدا نبودند، از دور خارج شد.

در مرحله‌ی بعدی فیش‌ها جهت تأیید مجدد بازخوانی شدند.

سپس هر فیش با توجه به موضوع آن در پوشه‌ی مخصوص خود طبقه‌بندی گردید.

مراحل بعدی کار؛ حروف چینی، ویرایش، تهیه فهرست موضوعی و اعلام بود که یکی پس از دیگری انجام شد.

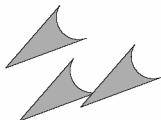
سپاسگزاری می‌کنیم از تمام حامیان این طرح که آن را بر خود فریضه دانسته و در مراحل مختلف آن مشتاقانه یاری رسان بودند.

و کسانی که در دریای فضایل و زیبایی‌های شهیدان غوطه خور دند، در از صدف‌ها جستند و خود به لیست گمنامان دفاع فرهنگی از انقلاب اسلامی و راه شهیدان پیوستند.

و شما خواننده‌ی گرامی، به خاطر حسن سلیقه و انتخابتان امیدواریم این اقدام فرهنگی مرضی رضای حق تعالی و شهدای عزیز قرار گرفته و همه‌ی ما مشمول توفیقات الهی و شفاعت مردان بزرگ تاریخ انقلاب اسلامی که خاطرات زیبا و نام بلند آوازه‌شان در این کتب ثبت گردیده، باشیم. ان شاء الله.

مؤسسه‌ی فرهنگی هنری قدرو لایت

مقدمه

مجموعه کیفیات نفسانی و حالات روانی فرد را روحیه می‌گویند.^{۱)} روحیه؛ اعتماد به نفس، اُمید به زندگی و مؤثر بودن در جریانات و حوادث است. روحیه‌ی اسلامی، اعتماد و اتکال به خداوند بزرگ است به این معنا که اولاً هیچ مؤثری در عالم نیست جز قدرت لایزال الهی، ثانیاً تا اراده‌ی او به امری تعلق نگیرد، حادث نمی‌شود. ثالثاً او مهربان، خیرخواه و مظهر همه‌ی زیباییها و خوبیهای می‌سازد پولادین و در عین حال زیبا و با نشاط، که هر دشواری و سختی را به جان می‌خرد و آن را شیرین می‌یابد. اینجاست که آخرین کلام سیدالشهداء در گودال قتلگاه معنا می‌یابد: که الهی رضاً برضائک و

تسلیماً لامرک، و آن جمله‌ی به غایت زیبای پیام‌رسان کربلا جلوه می‌کند که: ما رأیتُ الا جميلاً، راستی را که اعتقاد و باور قلبی به ذات اقدس الهی و استقامت بر این باور، خوف و حزن، ترس و غم را از دلها می‌زداید و بشارت رحمت و رضوان الهی، خنده و نشاط و شادابی و امید و سرزندگی و تلاش بی‌وقفه و انگیزه‌ی والا را بر قلب و لب و چهره و حرکات مؤمن می‌نشاند. رزمندگان سلحشور و خداجوی، بهترین نمونه و مظهر این آیه‌ی قرآن بودند که انَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَّا تَخَافُوا وَ لَا تَحْزُنُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تَوعَدُونَ(۲).

خوف و نگرانی، روحیه‌ی را به نقطه‌ی آسیب‌پذیری تنزل می‌دهند، قدمها راست می‌کنند، اراده را ضعیف می‌کنند، و فرد در میدانهای سخت، از پیش بازنده می‌شود. در رزمندگان که با خدا پیوند و پیمان بسته بودند، قدمهای محکم، اراده‌های پولادین، امیدهای روشن و انگیزه‌های بالا چنان بود که در سخت‌ترین صحنه‌ها، مسابقه بود و داوطلبان متعدد، تا پیش و بیش از دیگر رزمندگان، به فیض انجام وظیفه اگر چه به قیمت جان خود، دست‌یابند. این چه شوقی بود؟ این چه امید و نگاهی بود؟ این چه توکل و اعتمادی بود؟ این چه یقینی بود؟ خدا چه اعتباری در حساب آنان ذخیره کرده بود و چه عظمتی را به آنان نمایانده بود که چنین روحیه‌ی کمنظیری یافته بودند؟ رژیم‌های مادی، میلیاردها هزینه می‌کنند و امکانات فراوان با

تجهیزات کم‌نظیر و به روز فراهم می‌کنند تا بلکه درجه‌ای به انگیزه و روحیّه سربازان و لشکریان خود اضافه کنند، که نتیجه‌ی معکوس آن را امروز در عراق و افغانستان و در گذشته در ویتنام دیدیم. ایمان به مبدأ عالم و زیباییهای ماندگار دنیای ابدی، باورِ خدا و پرستش بی‌ریای او، تنها روحیّه‌بخش واقعی و ماندگار و پیروزی بخش و عزّت آفرین است. این‌ها در جبهه‌های دفاع مقدس موج می‌زد، آن چنان که پس موجهای آن هنوز هم در ساحلِ انقلاب، ملموس است. ما در کناره زیبای ساحلِ آرامش و امید و شیرینی و زیبایی روحیّه‌ی رزم‌مندان به نظاره‌ی دریای کرم و لطف و عنایت خداوندی نشسته‌ایم.

اللّٰهُمَّ ارزقنا

مؤسسه‌ی فرهنگی هنری قدرولایت